

Hr. Christian Brix Møller talte om de udtjente bilvrag og spurgte også, om beløbet eventuelt kunne sættes op igen. Det vil jeg gerne kvittere for, for jeg er fuldstændig enig i, at hvis det viser sig, at ordningen ikke længere kan klare sig på den måde, som vi strikker den sammen, jamen så må beløbet stige. Sådan må det være.

Formålet med dette lovforslag er jo for det første at skabe balance mellem indtægter og udgifter i bilordningen, og for det andet, som det også blev sagt, at gennemføre bestemmelser om producentansvar i direktivet om udrangerede køretøjer og for det tredje at justere ordningen på enkelte punkter med henblik på at styrke ordningens effektivitet og begrænse det administrative besvær. Det synes jeg forslaget lever fint op til.

Den nuværende bilsrotordning trådte faktisk i kraft den 1. juli 2000, og som det rigtigt blev sagt, er der nu akkumuleret et overskud på 210 mio. kr. Da det, som jeg sagde før, var hensigten, at ordningen skulle hvile i sig selv, og at der ikke skulle akkumuleres penge – og det er altså det bærende heri – er der behov for at ændre ordningen, så den bringes i økonomisk balance. Men jeg medgiver, at man kan gøre det på forskellige måder, som det blev foreslået af hr. Helge Mortensen.

Vi har foreslået at nedsætte det fra 90 kr. til 60 kr., men der vil også være andre måder at løse det på, som jeg sagde. Eksempelvis kunne godtgørelsessatsen sættes op, så der blev et større præmieringselement til bilejere, der overholder reglerne, når bilen skrottes. Efter de midler, der er her, kunne godtgørelsen f.eks. forhøjes til ca. 2.300 kr.

Denne model er så ikke foretrukket, fordi det vurderes, at den nuværende præmie på 300-700 kr. bør være et tilstrækkeligt incitament. Bilejerne har jo i forvejen pligt til at aflevere en udtjent bil til ophugning.

Så vil jeg lige nævne, at den nuværende bilordning allerede imødekommer kravet i EU's direktiv om udrangerede køretøjer, nemlig at den sidste ejer af en bil skal kunne aflevere køretøjet til affaldsbehandling uden omkostninger. Den danske ordning går endda et skridt videre og indebærer, at der som hovedregel er et overskud efter skrotningen, også kaldet en præmie, til den sidste bilejer.

Jeg vil gerne kvittere for de bemærkninger, der faldt under debatten her, og jeg ser frem til en velvillig behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget, hvor vi selvfølgelig gerne delta-

ger i forskellige ændringsforslag, hvis det måtte komme op.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 133: Forslag til lov om ophævelse af lov om Den Grønne Fond, lov om pulje til grøn beskæftigelse, lov om støtte til foreningstruede vandindvindinger og om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet og lov om Ørestaden m.v. Af miljøministeren (Hans Christian Schmidt). (Fremsat 28/2 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kl. 16.25

Eyvind Vesselbo (V):

Det har været en god og spændende eftermiddag. Vi har haft en forespørgselsdebat, og vi har drøftet to lovforslag. Og det er interessant nok, at når vi diskuterer miljøpolitik, altså *politik*, er vi jo på mange områder meget enige, i modsætning til det billede, som ellers ønskes at blive sendt ud i medierne, ud i det danske samfund.

Jeg synes, de tre eksempler tydeligt viste, at der er mange fælles flader på miljøområdet. Men det er klart, at når det drejer sig om *økonomi*, og når det drejer sig om procedurer, så skilles vandene i hvert fald på nogle områder. Det har sine grunde, for det, vi skal drøfte nu, er ophævelse af nogle fonde, råd, nævn og puljer, og en af den tidligere regerings fornemste opgaver har jo været at bevilge en masse penge på miljøom-

rådet for på den måde at vise, at man var meget miljøvenlig.

Men penge gør det ikke alene, selv om det ligesom har været en af hovedbaserne for den tidligere miljøministers høje cigarføring på miljøområdet. Der skal nemlig være et formål og et godt formål med at bevilge skatteborgernes penge til et bestemt område. Det gælder også miljøområdet.

Helt konkret bør der være en prioritering af de penge, som skal bruges på hele statsbudgettet, og det er jo det, der helt overordnet har manglet fra den tidligere regerings side. Den miljøvenlige profil skulle alene dokumenteres ved, at man oprettede nogle nævn, råd og fonde og puljer med et antal millioner til fordeling.

I nogle tilfælde satte man vennerne til at administrere disse penge, og det gjaldt bl.a. Den Grønne Fond, hvor der var en socialdemokrat, der var formand, og det gjaldt Den Grønne Jobpulje, hvor man placerede en SF'er som formand. Det er i øvrigt ikke det eneste sted, hvor man har placeret en SF'er i en central position på miljøområdet.

De to formænd har så kunnet hygge sig med at uddele skatteborgernes penge til en lang række projekter, som ikke nødvendigvis har haft den store fordel på miljøområdet.

Der har tidligere været nævnt en række projekter, som nok har fået smilet frem hos en stor del af den danske befolkning, men pengene til de projekter blev altså givet i ramme alvor. Derfor er der jo også mange, der er vildt forarget over, at det ikke kan fortsætte.

Det er jo en ærlig sag, at man prioriterer disse projekter frem for hjælp til at få nedbragt ventelisterne, hjælp til ældre og hjælp til de svageste grupper i samfundet. Det er et valg, man foretager, når man prioriterer på den måde. I Venstre har vi bare valgt at prioritere på en anden måde end den tidligere regering. Derfor nedlægges Den Grønne Fond og Den Grønne Jobpulje.

De grønne guider fik deres støtte fra Den Grønne Fond, og nogle søgte også penge fra Den Grønne Jobpulje. De grønne guider er et fantastisk godt lokalt initiativ, og derfor skal de også støttes lokalt. De fik penge fra staten, da de skulle i gang, men nu er der gået så lang tid, at det er kommunerne, der må tage over. Vil de lokale politikere ikke være med til at støtte de grønne guider, må man stille dem til regnskab ved næste kommunalvalg.

Jeg vil gerne her fra talerstolen give min fulde støtte til det arbejde, der gøres af de grønne gui-

der og på den måde opfordre kommunerne til at tage dem til sig og støtte dem.

Vandfonden foreslås også nedlagt. Det skyldes, at Vandfonden ikke fungerede optimalt. Alle pengene blev ikke udbetalt, derfor må vi nu gå nye veje. I første omgang er der bevilget 3 mio. kr. til forskning på vandområdet og drikkevandsprojekter. Disse penge kan ikke erstatte de tidligere beløb på det område, men jeg vil godt love her fra talerstolen, at Venstre vil drøfte problemerne omkring de forurenede enkeltboringer endnu en gang. Vi er indstillet på at drøfte, om der er områder, hvor vi centralt kan gå ind og støtte i de tilfælde, hvor ejeren af enkelte boringer ikke selv er skyld i en eventuel forurening af sin vandboring.

Jeg har fået mange henvendelser i denne sag, som har vist, at det er vigtigt at få denne sag drøftet igen, og det vil jeg gøre med miljøministeren. Da vi besluttede at nedlægge Vandfonden, udtalte jeg, at vi ikke ville svinge de små enkeltboringer. Det står jeg ved. Jeg vil derfor på Vestres vegne drøfte med ministeren, hvordan vi kan løse problemerne på det her område.

Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål nedlægges. Der er ikke længere brug for det udvalg. Det samme gælder Ørestadsrådet, hvor opgaverne er udført.

Konklusionen er, at disse råd og nævn m.v. foreslås nedlagt, fordi vi ønsker at prioritere anderledes end den tidligere regering, og jeg ser frem til, at vi får et godt og fornuftigt arbejde i udvalget med denne sag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Lige nøjagtig den sidste bemærkning må jeg nok indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå, den der fromme hensigt om, at vi skal have en ordentlig behandling i udvalget af denne sag. Hvordan i alverden skal det kunne lade sig gøre?

KL 16.30

Jeg vil godt spørge – når de her fem ting er slået sammen – om det er, fordi de har noget som helst med hinanden at gøre, eller om det er, fordi man ved, at man har flertal for dem på forhånd?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Hr. Eyvind Vesselbo taler fint om, at penge gør det ikke alene, der skal være et godt formål. Det tror jeg ikke at nogen er uenig i, men man skal

heller ikke være i tvivl om, at når vi snakker politik generelt, så er pengene da af og til med til at understøtte nogle aktiviteter, man som politiker eller politisk parti sætter pris på.

Det, Venstre og regeringen med miljøministeren i spidsen gør her, er, at man skærer på en lang række aktiviteter, f.eks. de grønne guider. Man skærer tilskuddet til Grøn Information. Jeg synes, det er et problem i et år, hvor vi skal snakke bæredygtighed, hvor regeringen skal til Rio og stå og holde fanen højt, at man så skærer alle de aktiviteter væk, der i virkeligheden skulle bidrage til at få et bæredygtigt samfund. Hvordan hænger det sammen?

Er det ikke korrekt, at det, man skærer væk her, ikke er overflødige råd og nævn og puljer, men det er en række konkrete aktiviteter?

Jeg vil også godt bede Venstres ordfører om at holde op med at snakke om, at de her penge skal bruges til ventelisterne. De ventelister er snart finansieret 27 gange, for det er det samme, Venstre nævner, hver eneste gang man finder en besparelse. Ventelisterne er finansieret med 1,5 mia. kr. fra ulandene, og de 1,5 mia. kr. er snuppet fra ulandene. Betyder det her, at sygehusene skal have 1,5 mia. kr. mere?

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det hr. Torben Hansen for en kort bemærkning, og derefter er der mulighed for besvarelse.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er til Venstres ordfører hr. Eyvind Vesselbo, og det er helt specifikt omkring Vandfonden, hvorom det blev sagt, at den ikke fungerede. Det regner jeg med, at vi kommer til at diskutere under det næste punkt.

Jeg bliver alligevel kaldt herop, når hr. Eyvind Vesselbo siger, at man fra Venstres side vil se positivt på en ordning over for de små boringer, over for den lille mand, som uforskyldt er blevet ramt af en udefra kommende forurening. Jamen det er jo netop det, der er formålet med Vandfonden i dag.

Det betyder så, hvis man skal forstå Venstres ordfører ret, at man vil nedlægge Vandfonden for at vise, at man nedlægger noget, og så vil man lave noget andet igen, der har fuldstændig det samme formål. Det virker meget besynderligt.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo for en lidt længere kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti, at vi har jo alle vore fromme ønsker om, at vi kunne få en god og saglig debat i udvalget, og det regner jeg også med, at vi kan få om det her, ikke fordi vi nødvendigvis er enige, det er vi jo på en række områder ikke, men derfor kan man godt få en god og saglig debat om de her ting.

Så spørger hr. Ole M. Nielsen, hvorfor det ting, der ligger i lovforslaget her, er slået sammen. Ja, de var jo blevet nedlagt i en samlet pulje, kan man sige, og derfor er de lagt sammen her i lovforslaget.

Fru Pernille Blach Hansen spørger, om vi ikke skærer i det, der netop er grundlaget for en bæredygtig udvikling og det, der skal satses på i denne her periode. Jamen det, der har været udgangspunktet i arbejdet med de grønne guider, har været, at de skulle være lokalt forankret og ikke finansieret fra statslig side. Og det kunne jo være, at fru Pernille Blach Hansen, når hun kommer til sin ordførertale, kunne bekræfte, at der også hos den tidligere regering lå forslag om at skære netop på beløbene til de grønne guider.

Med hensyn til mine argumenter om prioritering er det jo det overordnede formål med den her prioritering at flytte nogle af pengene fra miljøområdet. Det er fra råd og nævn og puljer, men også fra andre områder til formål, som vi prioriterer højere, og hvor vi mener, at vi får mere for pengene.

Til hr. Torben Hansen kan jeg sige, at det er korrekt, at vi godt vil gå ind og kigge på, om vi kan hjælpe nogle, der uforskyldt er kommet ud for en forurening af deres enkeltboring. Men de 3 mio. kr., der er afsat nu, skal bruges til forskning, så det drejer sig om at arbejde videre med denne her sag, og det er det, jeg godt vil give mit tilsagn om her.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt stille hr. Eyvind Vesselbo to spørgsmål. Det ene er, om Venstre finder, at et forslag af denne her art overhovedet kan behandles i Folketinget. Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi der jo er tale om fire forskellige ting, som

ikke har noget som helst med hinanden at gøre, som er byltet sammen i ét forslag. Når Venstre så bliver spurgt, hvorfor man gør det, så svarer man, at det gør man, fordi det gjorde vi oprindeligt.

Altså man har én gang tidligere lavet en stor politisk plan om at nedlægge alt og alle, og så bruger man det som begrundelse for, at man også kan bruge det som lovgivningsmetode. Det kan man altså ikke.

Jeg vil mene, at det strider mod hele det arbejde, vi lavede i Folketinget omkring bedre lov-kvalitet, for man kan simpelt hen ikke behandle et lovforslag seriøst, som handler om så mange forskellige ting på én gang. Derfor vil jeg godt spørge, om Venstre vil være med til at opdele det, for det kunne selvfølgelig bringe den ting i orden.

Så kan man nok ikke vedtage det med det hastværk, som Venstre har forestillet sig, der skal være i denne her sag, men jeg vil godt spørge Venstre, om man vil imødekomme det, synes jeg, fuldstændig regelrette ønske fra vores side om, at man så i hvert fald laver en opdeling af forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var altså et umuligt svar, jeg fik af hr. Vesselbo. Når jeg spørger om, hvordan vi skulle kunne få en saglig behandling af det, så er det, fordi der intet incitament er til at lave en saglig behandling, for vi kan enten stemme for eller imod fem forskellige ting, som ikke har noget som helst med hinanden at gøre, ved én afstemning. Hvorfor skulle vi så tage en saglig behandling af det?

Beslutningen er jo truffet, og det er helt rigtigt, som hr. Eyvind Vesselbo siger, at det er derfor, man har smækket sagerne sammen. Man har vedtaget i finansloven, at de skal smækkes sammen, og så kan man bare gøre det her. Det kan da ikke give en saglig behandling. Det var derfor, jeg spurgte, om de her sager har noget som helst andet med hinanden at gøre, end at der er flertal for dem allerede. Det er jo det. Det er jo det eneste.

Derfor er det vores hensigt – ligesom hr. Keld Albrechtsen – at foreslå den her sag opdelt i fire eller fem dele. Så kan vi få en ordentlig behandling af dem. De her fem institutioner er sandsynligvis oprettet ved fem forskellige love, og så må det også være rimeligt at nedlægge dem ved fem forskellige love.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Som hr. Ole M. Nielsen netop har sagt, er der tale om meget forskellige love, vi nu her skal op-hæve: Den Grønne Fond, loven om puljen til grøn beskæftigelse, lov om støtte til forurenings-truede vandindvindinger og så Ørestadsrådet. De ting har absolut intet til fælles, bortset fra at det er ting, som Venstre ikke kan lide på miljø-området.

Det her er et godt eksempel på lovsjusk, og derfor er det klart, at alle seriøse partier i dette Folketing inklusive regeringspartiet Venstre selvfølgelig burde bakke op om, at ting, der er oprettet ved lov og skal nedlægges ved lov, også bliver gjort det hver for sig i stedet for ved sådan et bunkebryllup.

Samtidig vil jeg gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo: Når man nu nedlægger Den Grønne Fond, er det så, fordi man mener, at fondens aktiviteter er overflødige? Nej, det er det sådan set ikke, siger Venstre. Det er bare kommunerne, der skal gøre det.

I en tid, hvor finansministeren sætter tom-melskruer på kommunerne, hvor de skal ud og fyre folk, hvor de skal skære ned på stort set alle områder inklusive de områder, regeringen selv lægger størst vægt på, tror Venstre så, at der er mange kommuner i det danske land, der vil have råd til at ansætte grønne guider?

Jeg synes bare, man skal stå ved, hvad det er. Det her er ren nedskæring, og der sker ikke en pind.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Keld Albrechtsen kan jeg sige, at vi ikke ønsker at dele det her lovforslag op i forskellige dele. Jeg mener ikke, jeg skal tage stilling til, hvorfor det er samlet. Jeg kan bare sige, at vi ikke ønsker, at det bliver delt. Vi ønsker, at det er, som det er her.

Til hr. Ole M. Nielsen kan jeg sige, at det da er rigtigt, at det her måske er lidt svært at drøfte intenst, men det kan vel ikke forhindre i at opfordre til, at vi trods alt får en saglig debat i udvalget eller i salen her om tingene.

Kl. 16.40

Til fru Pernille Blach Hansen vil jeg sige: Det var dog en frygtelig mistillid at have til kommunerne, at de ikke vil støtte de her ting. Jeg går da ud fra, at kommunerne er meget miljøbevidste, og at miljøet bliver prioriteret.

Det virker lidt, ligesom når vi snakker om planloven. Her er det heller ikke rigtig de lokale politikere og de lokale borgere, som har den store tillid hos Socialdemokratiet. Vi er uenige i den opfattelse, for vi mener faktisk godt, at de lokale politikere selv kan klare de her ting og selv kan prioritere det. Hvis de lokale politikere, som jeg sagde i mit første indlæg, prioriterer det her, så giver de penge til det, hvis de synes, det er en god ting, giver de penge til det.

Hvis de ikke gør det, så kan folk jo stemme dem ud ved næste kommunalvalg, hvis der er opbakning i lokalsamfundet til, at det her skal køre videre. Så jeg mener, det klarer helt sig selv på lokale præmisser.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg hørte hr. Eyvind Vesselbo sådan, at med hensyn til Vandfonden ville han gerne give tilsagn om, at man ville gå ind og kigge på dem, der blev ramt af en udefrakommende forurening.

Jeg vil stort set sige det samme, som jeg sagde før, men måske med en lidt anden vinkel på det. Hvis hr. Eyvind Vesselbo gerne vil kigge på det og gerne vil finde ordninger for de mennesker, så betyder det, at man skal trække i hvert fald en femtedel ud af det her lovforslag, og så skal man stemme for vores beslutningsforslag, for det er det, der ligger i den nuværende lovgivning.

Det vil jo gøre, kan man sige, pinen og hr. Eyvind Vesselbos tænkepause betydelig kortere, for så kan man starte med at trække noget af det her ud, hvis man vil leve op til det, man selv siger.

Med hensyn til at der er fem ting samlet i lovforslaget, siger hr. Eyvind Vesselbo, at det vil han ikke tage stilling til. Så vil jeg gøre opmærksom på, at hr. Eyvind Vesselbo er ordfører for det største regeringsparti, og at vi her i Folketinget er vant til enten at have en holdning til tingene eller til ikke at have en holdning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kunne godt tænke mig lidt vejledning fra hr. Eyvind Vesselbos side. Hvis nu det er sådan, at man faktisk er tilhænger af og agter at støtte en nedlæggelse af Koordinationsudvalget for Skibsrelaterede Spørgsmål, og man også ønsker at støtte en nedlæggelse af Ørestadsrådet, men man er imod nedlæggelsen af Den Grønne Fond og af Den Grønne Jobpulje og af Vandfonden,

hvordan synes hr. Eyvind Vesselbo så, man skal stemme til det her forslag?

Skal man stemme ja af hensyn til det, man egentlig gerne vil støtte med den utilsigtede konsekvens, at noget andet bliver nedlagt, eller skal man stemme nej af hensyn til det, man ikke vil være med til at nedlægge, hvormed man ikke støtter nedlæggelse af det, man egentlig gerne ville nedlægge? Det spørgsmål må hr. Vesselbo da kunne tage stilling til.

Hr. Vesselbo siger så, at Venstre ikke ønsker at opgive lovforslaget, men der var ikke noget argument. Kunne man få et argument fra hr. Vesselbos side for, hvorfor man ikke ønsker at nedlægge det?

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg må sige, at jeg også er dybt forundret over, at hr. Eyvind Vesselbo i svaret til hr. Ole M. Nielsen sagde, at det var samlet, fordi det er nedlagt i samme overvejelse og så senere, at det er samlet, fordi man ikke ønsker det anderledes.

Det er jo ikke noget argument. Dermed er vi tilbage i den tidligere debat, som Venstres ordfører havde med hr. Jørn Jespersen om, hvad et argument er. Det her er altså lovsjusk, og nøjagtig som SF har det, har Det Radikale Venstre det: Der er nogle ting, vi kan støtte, og der er nogle ting, vi ikke kan støtte.

Det, der er tilbage, er, at Venstres ordfører siger, at man ikke ønsker at opdele det her, fordi det behøver man ikke at gøre. Implicit siger man: Vi har jo magten, så det behøver vi ikke. Så vil jeg da godt undskylde, at vi overhovedet møder op for at behandle det her forslag. Det vil jo sige, at Venstre er regeringens forlængede arm og ikke omvendt, som det egentlig burde være.

Venstres ordfører siger så også, at det ikke tilkommer ham at mene noget om regeringens handlinger. Altså når det drejer sig om lovsjusk, er det da på sin plads, at Venstres ordfører mener noget, når han samtidig er formand for Miljø- og Planlægningsudvalget.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er jeg jo ikke rådgiver for SF, så jeg skal ikke rådgive hr. Jørn Jespersen om, hvordan han skal stemme; det tror jeg hr. Jørn Jespersen selv må finde ud af. Men hvis jeg var rådgiver, ville jeg bare sige, at hr. Jørn Jespersen skulle stemme for dette forslag.

Hvorfor vi ikke ønsker at trække forslaget? Det er jo, fordi vi mener, det er et godt forslag, det er nødvendigt på grund af vores prioritering af området, så jeg synes, det er et lidt mærkeligt spørgsmål. Der er fremsat et lovforslag, som vi støtter, og så spørger hr. Jørn Jespersen, hvorfor vi ikke trækker det. Det brugte jeg 5 minutter på at argumentere for lige før.

Til hr. Christian Brix Møller vil jeg sige, at det her ikke er et spørgsmål om lovsjusk. Hvis hr. Christian Brix Møller mener, at forslaget skal deles op – og det er vel egentlig også et svar til hr. Ole M. Nielsen – for at det kan få en saglig og en god behandling, kan man jo bare stille forslag om det i udvalget, og så kan vi drøfte den sag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu kan jeg ligesom høre på hr. Eyvind Vesselbo, at han godt selv er klar over, at argumenterne er ved at slippe op: Nu kan vi drøfte i udvalget, om der alligevel ikke skal ske en opdeling – ja, ja!

Men så vil jeg godt spørge hr. Eyvind Vesselbo: Hvad er den helt præcise sammenhæng mellem loven om Ørestaden og Vandfonden? Det vil jeg godt have en forklaring på, for hvis man fremsætter forskellige ting i det samme lovforslag, er det, fordi der er en sammenhæng mellem tingene. Det skete ganske vist, før hr. Eyvind Vesselbo blev medlem af Folketinget, men jeg vil alligevel godt spørge ham, da han jo er udvalgsformand, om det i de retningslinjer om forbedring af lovkvantiteten, som Folketinget vedtog, ikke netop var en hovedmålsætning, at lovgivningen fremover skulle være sammenhængende, så alle mulige forskellige ting ikke blev byltet sammen.

Jeg vil godt spørge, om det faktisk ikke var meningen, og hvis hr. Vesselbo ikke kan besvare det spørgsmål, vil jeg gerne gå til Folketingets formand og bede ham om at vejlede hr. Vesselbo. Det ville også være en mulighed i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nej, hr. Vesselbo er ikke rådgiver for SF, og det bliver han heller ikke med min gode vilje.

Det, jeg gjorde, var, at jeg stillede hr. Vesselbo et hypotetisk spørgsmål, fordi det somme tider kan være et velegnet pædagogisk redskab til at få folk til at se noget, de ellers har svært ved at se. Det hypotetiske spørgsmål gik på: Hvad skal man gøre, hvis man er tilhænger af dele af dette forslag, men modstander af andre dele, som i

øvrigt ikke har noget med de første at gøre? Hvordan mener hr. Vesselbo så, man skal stemme? Det spørgsmål må hr. Vesselbo da kunne besvare, både som Venstres ordfører og som formand for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, hvis han vil opretholde det synspunkt, at der er nogenlunde saglighed i arbejdet og det ikke er det rene lovsjusk. Det var det ene spørgsmål.

Det andet går på: Hr. Vesselbo siger, at man gerne vil se på problemerne i forbindelse med forurenede vandindvindinger. Hvordan kan det så hænge sammen rent sagligt, når man erkender, at der er et problem, men i første omgang nedlægger Vandfonden, som har til opgave at løse problemet, og når den så er nedlagt, vil man gerne se på en ny løsning? Hvad er det saglige i det? Var det ikke mere sagligt først at studere Vandfonden og se på, om der er noget galt, og så tage stilling?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo en ganske interessant debat, for nu bliver det til en proceduredebat, fordi man har valgt at slå fem forskellige lovforslag sammen.

Men er det i grunden ikke sådan, at det i virkeligheden handler om mangel på respekt for dette parlament? Er det ikke sådan, at Venstre bare siger: Nu skal vi af med det, vi ikke bryder os om, og så vil vi ikke diskutere yderligere? Der er ingen saglige argumenter for, at Vandfonden skal slås sammen med Ørestadsrådet – ingen! Men hvis hr. Eyvind Vesselbo mener det, vil jeg meget gerne høre dem.

Der er boret meget i det, men giv bare én saglig begrundelse for, at forskning, udvikling og innovation i de decentrale vandområder hænger sammen med lukningen af Ørestadsrådet. Lad mig få argumentationen for det. Men det handler vel i virkeligheden om, at man ikke ønsker en særskilt debat om fem forskellige lovforslag, men slår dem sammen under én hat.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Keld Albrechtsen: Det var ikke, fordi argumenterne var sluppet op, men fordi jeg blev ved at høre spørgsmålet om, hvorfor forslaget er fremsat på denne måde, og hvorfor Venstre ikke vil være med til at dele det op. Jeg mener, at jeg svarede ganske klart på det sidste, nemlig at Venstre ikke vil være med til at dele det op, og

jeg mener også, at jeg allerede har svaret to-tre gange, at hvis der er nogle, der gerne vil have det delt op, kan de jo bare stille forslag om det i udvalget, og så kan vi drøfte det dér.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige: Det var ganske rigtigt et hypotetisk spørgsmål, at hr. Jørn Jespersen skulle stemme for noget, regeringen kommer med, det er meget hypotetisk. Men igen vil jeg svare hr. Jørn Jespersen: Jamen stil dog et ændringsforslag. Det er jo ikke mig, der skal lave SF's ændringsforslag, det må SF selv klare, selv om jeg ikke er rådgiver.

Til hr. Carsten Hansen: Jeg mener da ikke, at det er et spørgsmål om, at jeg ikke vil diskutere det her yderligere. Jeg går jo herop på talerstolen og svarer på alle de spørgsmål, der bliver stillet, så jeg synes da, det er forkert at sige, at vi ikke ønsker at diskutere denne sag. I øvrigt kommer der jo senere tre beslutningsforslag, der ligesom handler om det samme, men stil alle de spørgsmål, der ønskes, her og nu, så kommer vi herop og svarer på dem. Det er ikke det, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Debatten her udvikler sig jo næsten sådan, at det ikke er til at finde ord. Venstre vil ikke være med til at dele lovforslaget, og vi kan ikke få at vide hvorfor; det svæver i luften. Men Venstre synes, vi skal diskutere det i udvalget.

Så vil jeg gerne stille ét konkret spørgsmål: Hvis Socialdemokratiet eller andre partier i udvalget stiller forslag om at dele lovforslaget, hvordan vil Venstre så forholde sig til det? Faktat er jo, at hvis Venstre har den samme holdning i udvalget, som de har i Folketingssalen, er De Konservative enige med Venstre, og det er Dansk Folkeparti også, og så er der heller ikke noget flertal dér.

Derfor er det fuldstændig vanvittigt at forsøge at skyde debatten over til udvalget, når det er her i salen, man tager stilling, og derfor vil jeg gerne bede Venstres ordfører om at forklare her og nu, hvorfor man ikke vil dele forslaget, og hvordan man vil forholde sig til det i udvalget.

Så kan man sige lidt hypotetisk, at i grunden er det mærkeligt, at vi lige nu bruger tid på at diskutere en masse forslag, der knytter sig til finansloven. Vi kunne lige så godt bare samle det hele i én stor lov, for det er jo nøjagtig det samme, man gør nu. Man kunne lave én stor finanslov og droppe alle de enkeltforslag, for de er jo

fremsat på én gang af regeringen, og regeringen har altid ret.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har lagt mærke til, at hr. Eyvind Vesselbo har opgivet forsøget på at forklare, hvad der skulle være sammenhængen mellem Ørestaden og Vandfonden, og det kan jeg godt forstå at hr. Vesselbo ikke kommer nærmere ind på. Jeg tror nemlig, det bliver en meget lang ligning, der skal stilles op, hvis den skal nå helt fra den ene ende til den anden; jeg tror faktisk, det bliver ret svært.

Jeg troede egentlig, at det dér med, at vi kunne diskutere det i udvalget, var et forsøg på at finde en vej for regeringen til at komme ud af dette lovsjusk, men jeg kan forstå, at det er det åbenbart ikke alligevel. Nu lægger hr. Eyvind Vesselbo op til, at han gerne vil have lov til at lave den gang lovsjusk i udvalget, for her er der ikke åbne døre, og så håber han, at han kan undgå debatten her i salen. Hvad skulle meningen ellers være med at foreslå, at vi bare kan stille et ændringsforslag i udvalget, når alle ved, at hr. Eyvind Vesselbo allerede har en aftale med et flertal i udvalget om, at det stemmer man bare ned? Jeg synes, det er lidt af en karikatur af demokrati, regeringspartierne her er begyndt at introducere.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det hr. Jørn Jespersen for en kort bemærkning, og så har jeg i øjeblikket ikke noteret flere korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg konstaterer bare, at hr. Vesselbo ikke er i stand til at give en begrundelse for, at man ikke vil dele forslaget. Han forsøger, som hr. Keld Albrechtsen meget præcist beskrev det, at få diskussionen væk fra Folketingssalen, hvor der er åbenhed, og ind i et lukket udvalg, fordi han inderst inde synes, det er lidt pinligt, at regeringen ikke vil dele forslaget op, så vi sagligt kunne behandle tingene hver for sig.

Kl. 16.55

Så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål: Når nu Venstre er indstillet på at ville gøre noget for de mennesker, hvis vandindvinding er forurennet, erkender man jo, at der er et problem. Men hvordan kan det så være, at man nedlægger Vandfonden, som netop har løst det problem? Er

det ikke ulogisk og usagligt og sjusket først at nedlægge dem, der har løsningen, og så komme rendende bagefter og sige: Vi vil gerne kigge på problemet, men vi har i øvrigt ikke nogen idé om, hvordan vi vil løse det? Det er da meget lidt betryggende med en sådan fremfærd. Hvad er årsagen til det?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Der er flere spørgere, som har stillet spørgsmålet, hvorfor vi ikke har villet dele forslaget op, efterlyst et argument for ikke at dele det op, og til det har jeg svaret: Jamen stil dog et ændringsforslag, og lad os drøfte det i udvalget. Jeg vil da ikke være afvisende over for, at vi kan finde en løsning på det problem, vi drøfter her, hvis vi får det til debat i udvalget. Jeg startede egentlig med at sige til hr. Ole M. Nielsen, at jeg håber på en saglig og god debat i udvalget. Det håber jeg stadig, og det kunne jo være et af emnerne. Vi kunne måske nå frem til, at der var nogle stærke argumenter for at dele forslaget op.

Men det er som om, at hver gang vi skal diskutere nogle ting og går hen og bliver uenige, er det over proceduren. Jeg synes da, det er meget mere interessant at diskutere indholdet af tingene, og det var faktisk det, jeg gjorde i mit oplæg og i min argumentation.

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige angående Vandfonden, at ligesom jeg har sagt tidligere, tror jeg, hr. Jørn Jespersen skal lære at lytte efter, hvad der bliver sagt. Jeg startede med at sige, at Vandfonden ikke har fungeret optimalt, og derfor nedlægger vi den. Den opfyldte ikke sit formål så optimalt, som vi gerne ville have.

Der er et problem på området med nogle enkeltboringer, som bliver forurenede, uden at ejerne selv er skyld i det, men altså kommer i klemme. Vi vil godt kigge på, hvordan vi kan hjælpe de mennesker, det mener jeg jeg har sagt ganske klart, og det er en ting, jeg vil forhandle med miljøministeren om for at få klaring på problemet. Der er slet ikke nogen modsigelse i det, tværtimod. Vi nedlægger en ordning, der ikke fungerer optimalt, og så prøver vi at finde en løsning på nogle af de områder, hvor der virkeligt er problemer.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Man kan altså sige om Vandfonden, at det træk, som ikke har været på den de første år, er ved at komme nu, og vi har også signaleret, at hvis der

er problemer med Vandfonden, er vi villige til at se på dem. Men bare at skride til lukning af noget, som i øvrigt er til stor gavn ude omkring i landet, virker fuldstændig hovedløst.

Men det, jeg skulle spørge hr. Eyvind Vesselbo om, var i virkeligheden: Hvorfor vil hr. Eyvind Vesselbo ikke diskutere dette her i et åbent forum? Det skal foregå bag lukkede døre i udvalget. Hele tiden henviser hr. Eyvind Vesselbo til, at procedureopdelingen skal ske i udvalget, og hvorfor det?

Så skal jeg stille et meget konkret spørgsmål til hr. Eyvind Vesselbo: Vil hr. Eyvind Vesselbo være med til at dele lovforslaget op, hvis der er et flertal i udvalget, der går ind for det? Det må da være ganske nemt at svare på.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det sidste mulighed for ordføreren for besvarelse, inden vi går over til næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til det sidste vil jeg sige, at hvis der er et flertal for at gøre det, ja, så kan flertallet jo bare gøre det, og så er det jo egentlig uvæsentligt, om Venstre vil være med i den sammenhæng.

Men jeg ser egentlig sådan på det, at det er væsentligt, at vi kan drøfte det her. Det har været et centralt punkt i debatten, og derfor er det, jeg siger: Jamen lad os få forslaget tilbage i udvalget og drøfte det, og så må vi hver især tage stilling i partierne. Men som sagt: Hvis der er et flertal, er der jo ingen grund til, at Venstre bliver afkrævet et svar.

Med hensyn til Vandfonden siger jeg – og nu skal hr. Carsten Hansen høre efter – at den fungerer jo ikke optimalt. Der er nogle, der har fået penge fra Vandfonden, selv om det ikke nødvendigvis var tiltænkt i starten, og det vil vi godt kigge på. Vi vil gerne hjælpe de små vandboringer, som er kommet i klemme, og det er dét, vi godt vil kigge på.

Kl. 17.00

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det hr. Carsten Hansen som ordfører.

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt starte med at slå fast, at vi er meget, meget utilfredse med den procedure, regeringen bruger i denne sag. Det at slå fem så forskellige ting sammen under én hat i ét lovforslag virker på os som mangel på respekt for folkestyret. Det

er lovsjusk, og det harmonerer overhovedet ikke med de udtalelser, Venstres formand og den nuværende statsminister er kommet med adskillige gange, også på de konferencer, der har været, før Venstres ordfører, hr. Eyvind Vesselbo, kom i parlamentet.

Vi må også sige, at vi jo ikke er de eneste. Det var klart under hr. Eyvind Vesselbos indledende ordførerbemærkninger, at det er stort set hele det øvrige parlament også utilfreds med. Det virker voldsomt generende, at man, selv om man har lyst til at være med på nogle af elementerne, ikke kan få lov til det, og jeg synes, det må give anledning til overvejelse hos det ledende regeringsparti, Venstre, og måske også hos det andet parti, De Konservative, om man i det mindste ikke skulle give en fair behandling, når vi diskuterer de ting. Det er fair og i orden, at der er kommet et andet flertal, der vil nogle andre ting, som vi kan være imod, men på proceduren skal man da ikke tages. Prøv dog at gå ind i en konstruktiv dialog og lad os få debatten om de forskellige emner frem for at gemme sig under dække af fem så vidt forskellige lovforslag.

Det blev jo helt tydeligt, at der ingen forbindelse er mellem Vandfonden og Ørestaden. Jeg kan ikke se den, og hr. Eyvind Vesselbo kunne heller ikke se den. Men det er lidt rystende, at vi ikke kan få lov til at behandle disse forslag undervejs, og det virker ikke fremmende for den måde, vi plejer at arbejde på i dette parlament, hvor vi i enighed og uenighed kan diskutere tingene, men dog i det mindste har respekt for, at de forslag, som er fremsat i ét lovforslag, også falder som ét forslag.

Men lad mig tage fat i det egentlige og sige, at i massakren på råd, nævn og puljer har regeringen gjort det til sin mærkesag at tage et opgør med den miljøpolitik, vi stod for. Man er nu nået til Den Grønne Fond, Den Grønne Jobpulje, Vandfonden og Ørestadsrådet, og det virker, som jeg sagde før, helt uhyrligt, at man slår dem sammen. Vi er i hvert fald nået dertil, at nu kommer forslaget på banen, og vi kan diskutere det her i salen, men på 5 minutter kan man dårligt nå at komme med en kommentar til hver enkelt del, og det virker underligt.

Især med hensyn til de to første elementer, altså Vandfonden og Den Grønne Fond, må jeg sige, at vi føler, det bliver uhyre svært at leve op til de forpligtelser, Danmark har ifølge Rioerklæringen, Århuskonventionen og Agenda 21-

programmet, med de nedlæggelser, der foreslås. Er det ikke selvmodsigende, at regeringen vil fremme den enkelte danskers indsats for natur og miljø, når man nedlægger de initiativer, der kan være med til at fremme dem? Det virker i hvert fald sådan på os.

Man må også spørge sig selv, og regeringen med: Hvad er det for en strategi, hvad er det for en vision, man følger? Er der lagt en strategi for, hvordan befolkningen skal informeres om miljø og inddragelse i de beslutninger, der træffes, som har konsekvenser for miljøet? Hvis man har en sådan strategi, vil jeg bede ministeren om at lægge den frem. Hvad er det for en strategi, man har i forhold til de internationale aftaler? Kunne vi i det mindste få visionen lagt frem her i salen? Eller er sandheden i virkeligheden, at i Venstre har man ingen visioner, ingen strategi ud over et bevidstløst skattestop, flere penge til erhvervslivet og et blindt had til alle de miljøvenlige organisationer og den tidligere regering? Er det ikke dét, der er sandheden, hr. miljøminister?

Er vi måske ikke ifølge de internationale konventioner forpligtet til både at støtte og anerkende de foreninger og grupper, der fremmer miljøindsatsen? Jeg mener, forslaget er snæversynet og meget lidt i tråd med de internationale aftaler, vi har tilsluttet os, og at det såmænd også strider imod den opfattelse, et flertal af befolkningen har. En meningsmåling i Politiken viste jo, at over 60 pct. er imod den sjakren, der sker på miljøområdet i øjeblikket, og det kan jeg godt forstå.

Er vi ikke ved at nå dertil, hvor alle miljøorganisationer, græsrodder, politikere og seriøse forskere – med streg under seriøse, må jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo – der har et andet synspunkt end regeringens, bliver udråbt som smagsdommere eller profeter, der bare tegner et sort billede? Er det ikke det, man ønsker, er det ikke det, man vil? Det er oven i købet i 10-året for Rioerklæringen, hvor vi sidder med formandskasketten i EU og under FN-topmødet i Johannesburg. Føler man sig ikke lidt flov, hr. miljøminister? Jeg gør det i hvert fald på miljøets og på Danmarks vegne og på vegne af de mange mennesker, der har lagt et kæmpearbejde i de projekter og opgaver, der nu bliver slettet med et pennestrøg i fem forskellige lovforslag, som er slået sammen under ét, og som vi ikke får lejlighed til at debattere seriøst.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, der er nogle, der ikke har forstået, at vi gerne vil rydde op i de forskellige puljer og nævn, og at det er en del af finansloven.

Den Grønne Jobpulje tilsigtede at skabe nye arbejdspladser inden for miljøområdet. Nu er der jo mange såkaldte eksperter, som siger, at vi kommer til at mangle arbejdskraft i Danmark, og nu kan man frigøre nogle af de folk, så de kommer væk fra denne støtteordning og over i almindelige job, og det ser vi positivt på. Puljen blev også oprettet som en midlertidig ordning på et tidspunkt, hvor der var stor arbejdsløshed, men som så mange andre puljer blev den bare ved og ved, og hvis vi ikke vil være med til at stoppe dem, ville de måske fortsætte til evig tid.

Det er altså sådan, at vi er nødt til at prioritere, hvordan vi vil bruge vores skattekroner, og man ønsker med dette lovforslag, at folk skal tage et medansvar. Hvis folk f.eks. køber et hus med en dårlig brønd, men til nedsat pris, hvorfor skal de så kunne hente ekstra penge i Vandfonden og dermed belaste skattesystemet endnu mere?

Dansk Folkeparti mener også, det er på høje tid, at man nedlægger Ørestadsrådet. Det skulle kun være med i opstartsfasen, man skulle bruge det i planlægningen, og det betyder, at kommunen nu selv skal være med til at sikre kvaliteten af det byggeri, der skal ske ude i Ørestadsområdet. Man har nu lagt hovedlinjerne for projektet, så derfor ser vi heller ingen grund til, at dette råd skal fortsætte.

Som sagt er der en tendens til, at når noget er midlertidigt, skal det bare fortsætte, og derfor er det på høje tid, at der bliver ryddet op i stakken af puljer og nævn. Vi kan jo som bekendt kun bruge skattekronerne én gang, og det er helt klart vores prioritering, at vi ønsker at gøre mere for at nedbringe ventelisterne på sygehusene, give de ældre en god pleje og skabe en bedre barselorlov.

Fra Dansk Folkepartis side er der ingen tvivl om, at vi støtter dette forslag om ophævelse af råd, nævn, fonde og puljer. Men jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det er for nogle ting i lovforslaget, som gør, at både Socialdemokratiet og De Radikale ligesom siger, at de vil støtte dele af det, hvis det blev delt op.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Nu var hr. Jørn Dohrmann på banen med det samme argument, som hr. Vesselbo brugte tidli-

gere, og må jeg ikke godt få en forklaring på, hvor mange penge sygehusene får ud af, at vi nedlægger Vandfonden, og hvor mange penge sygehusene får ud af, at vi nedlægger Den Grønne Fond? Så vidt jeg ved, skal alle de penge, der kommer til sygehusene, tages fra ulandsbistanden, så jeg forstår det ikke helt. Men måske er det mig, der ikke har lært nok om økonomi og matematik.

Det andet, jeg gerne vil spørge Dansk Folkepartis ordfører om, er, om Dansk Folkepartis ordfører vil stille sig positivt over for den debat, der har været her i Folketingssalen om eventuelt at dele lovforslaget. Der er jo flere partier, der mener, at for at undgå lovsjusk bør vi behandle tingene hver for sig, så vi ikke slår noget sammen, der ikke har ret meget med hinanden at gøre, og vi håber da, at Dansk Folkeparti også vil se det som sin store opgave at stå vagt om, at der ikke sker lovsjusk i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Der var helt specielt en enkelt del af hr. Dohrmanns argumentation, jeg simpelt hen ikke forstod, og det drejer sig om nedlæggelsen af Vandfonden. Jeg havde ellers det indtryk, og det har partiet jo også selv givet udtryk for i medierne, at Dansk Folkeparti gerne vil arbejde for rent drikkevand til den danske befolkning.

Man sagde: Hvis folk har købt et hus, og der... osv. osv. Det skal jeg bede hr. Dohrmann om at uddybe. Sandheden er jo, at støtten fra Vandfonden er givet til mennesker, som uden egen skyld er blevet ramt af forurening af deres drikkevand. Det kan være på grund af forurening fra kemikalier, der er nedslivet fra gartnerier eller landbrug eller på anden vis, men det er uden egen skyld, og her har Vandfonden ydet støtte til nye borer for at sikre en ren drikkevandsforsyning.

Men det gør den altså ikke længere, og det vil medføre – det fremgår også af forslaget – at færre mennesker får etableret sig med rent drikkevand. Hvordan kan Dansk Folkeparti støtte, at disse mennesker nu ikke længere skal have hjælp til at sikre sig rent drikkevand?

Kl. 17.10

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Hr. Torben Hansen for en kort bemærkning, og derefter er der mulighed for besvarelse.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er i den samme boldgade som hr. Jørn Jespersen, og det er også om argumentationen. Jeg regner med, vi får et svar i den kommende rundede.

Hvis vi går tilbage til oktober 2001, var der rent faktisk et forslag til ændring af lovgivningen om Vandfonden, og Dansk Folkeparti så meget positivt på at bevare den decentrale vandforsyning. Man sagde:

»Det er et klart løft til mindre, almene vandværker og en hjælp til de borgere, der værdsætter at beholde og drive deres private vandforsyning.

Ja, for nogle er det ligefrem en kultur, at man samles til den årlige generalforsamling i det lille vandværk og hygger sig med det også.

Så lad os så vidt muligt beholde den decentrale vandforsyning. Derfor kan vi helt klart støtte forslaget.«

Det sagde Dansk Folkepartis ordfører her fra talerstolen den 10. oktober 2001, og derfor må det naturlige spørgsmål nu være: Hvad har ændret sig i Dansk Folkepartis verden siden den 10. oktober 2001, og hvordan kan man lige pludselig begynde at bruge den argumentation om huspriserne?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til fru Pernille Blach Hansen: Jeg fik ligesom ikke svar på det, som jeg spurgte om i min tale: hvad er argumentet for at opdele forslaget?

Til hr. Jørn Jespersen og samtidig til hr. Torben Hansen kan jeg sige, at vi var altså ikke med til at oprette Vandfonden i sin tid. Da stemte vi imod, og jeg vil også godt sige om Vandfonden: Der er ca. 33.000 enkeltmandsboringer, der trænger til hjælp, og man hjælper kun 10 pct. af dem, men når der er flere om at bære byrden, hjælper man 50 pct. Det er da virkelig en dårlig fordeling af de penge, så derfor har Vandfonden ingen retfærdighed, og derfor har vi ikke noget imod at nedlægge den. Det er sådan set svaret.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det, der bringer mig op, er den åbning, der var i hr. Dohrmanns ordførertale, hvor han spurgte De Radikale og Socialdemokratiet, hvad det er i forslaget, de vil være med til, og som skulle være begrundelsen for at dele det op. Jeg beklager, at det spørgsmål ikke blev stillet til mig.

Jeg foreslår jo også, at lovforslaget bliver opdelt, og jeg går ind for i hvert fald en beskæring af Den Grønne Fond; det har vi gjort i vores finanslovsforslag. Vi vil opretholde tilskuddet fra Den Grønne Fond til Det Økologiske Råd og Det Økologiske Hus. Vi går ind for nedlæggelse af Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål og Ørestadsrådet, hvorimod vi foreslår at opretholde Den Grønne Jobpulje og Vandfonden.

Der er altså en god begrundelse for at dele forslaget op, og jeg synes virkelig, at jeg opfattede det som en åbning fra hr. Dohrmanns side, så vi kunne få Dansk Folkeparti med på at dele det op. Det ville være meget positivt.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg vil også gerne kvittere for den åbning, som Dansk Folkepartis ordfører lagde op til. Det er da dejligt, at i det mindste Dansk Folkeparti lader sig distrahere af gode argumenter.

I Det Radikale Venstre er vi enige i, at det løbende skal vurderes, om det stadig er fornuftigt at opretholde de enkelte ordninger og råd og nævn. I den forbindelse har vi det sådan med Den Grønne Fond, at vi gerne vil gå ind i overvejelser om, hvorvidt den skal eksistere i den nuværende form. Vi er kede af, at den bliver helt nedlagt, og at de fornuftige aktiviteter, der ligger i den, ikke bliver videreført.

Jobpuljen til grøn beskæftigelse er vi med på at nedlægge, men Vandfonden skal naturligvis opretholdes, og vi har endnu ikke hørt ét godt argument for at nedlægge den. Men de to øvrige råd, Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål og Ørestadsrådet, er vi også indstillet på at nedlægge.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det hr. Torben Hansen for en kort bemærkning, og derefter er der mulighed for besvarelse fra ordføreren.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu er det jo heldigvis sådan ved enhver politisk debat, at vi har retten til at være uenige, men vi har måske også pligten til at holde os til sandheden.

Jeg står her med et udskrift af selve behandlingen af lov nr. 326 af 14. maj 1997 om en støtteordning, der skal anvendes til at yde tilskud til

mindre vandværker, enkeltindvindinger osv., der rammes af forurening, og jeg vil til Dansk Folkepartis ordfører gerne have lov til at sige, at der står, at Dansk Folkeparti også stemte for den oprindelige lovgivning.

For 10 minutter siden stod Dansk Folkepartis ordfører og sagde det modsatte. Så er det interessante spørgsmål: Er det Dansk Folkepartis ordfører, der ikke har ret, eller er det protokol-len, der ikke passer? Det synes jeg kunne være interessant at få et svar på.

Det andet var så, at kun 10 pct. af vandindvindinger har fået støtte indtil nu. Nu har fon-den altså også kun reelt eksisteret i 2 år, og mon ikke der var mange andre på vej? Der er bl.a. nogle, der allerede nu har fået afslag på grund af den her kommende lovgivning.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til hr. Brix Møller: Jamen vi er overhovedet ikke blevet distraheret, vi har ingen problemer med at tage stilling til de forskellige ting.

Til hr. Torben Hansen: Jeg vil sige, at de har jo været hurtige til ligesom at dele pengene forskelligt ud, når der er mange til at bære. Altså det, jeg tænker på, er, at når det er en enkelt mand, der skal have en ny brønd, er der kun én person til at skulle betale hele summen. Det kun 10 pct. af dem, der får et tilskud. Men når der lige pludselig er 20 mand til at bære, så har Vandfonden været hurtig til at uddele de her penge, og det mener vi er forkert. Når der er mange skuldre til at bære, jamen så skal der også, kan du sige, være mindre tilskud. Det er jo ikke dem, der skal starte med at have de store summer. Derfor kan vi ikke se, at der er en berettigelse for Vandfonden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg indrømme, at det, hr. Dohrmann siger om Vandfonden, jo er meget tæt på at være totalt ubegribeligt.

Men er det rigtigt forstået, at det, hr. Dohrmann vil meddele Folketinget og befolkningen, er, at der i virkeligheden ikke er penge nok i den Vandfond, og derfor er der nogle, og jeg forstår, at det så er individuelle brønde, som efter Dansk Folkepartis opfattelse får for lidt med den nuværende ordning? Det er fair nok, synes jeg, hvis man påpeger, at der i virkeligheden er problemer med, at Vandfonden har for få penge.

Hvis det er rigtigt forstået, så er mit spørgsmål: Hvordan kan det så lede Dansk Folkeparti til, at det løser man ved helt at fjerne pengene? Det er det, der forekommer mig tæt på det ubegribelige. Eller har Dansk Folkeparti en anden løsning på fremskaffelsen af de penge, som man hidtil har holdt hemmelig for Folketinget? For det må så være tilfældet, hvis man har en anden løsning.

Jeg synes, tågerne breder sig i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det bliver helt i forlængelse af hr. Keld Albrechtsen. Hvis der er noget galt med fordelingen, hvorfor kommer der så ikke et forslag fra Dansk Folkeparti om at sikre en ændret fordeling?

Derudover forstår jeg ikke kritikken af fordelingen. Jeg mener, det er sådan, at langt størstedelen af midlerne er gået til enkeltindvindinger, altså til den enkelte person, som uden egen skyld har fået ødelagt sit drikkevand, og man har så ydet et bidrag til, at det kunne ordnes, så der kom en ren drikkevandsforsyning igen. Hvad er det, Dansk Folkeparti har imod det?

Så vil jeg gerne spørge om de der 3 mio. kr., som er blevet nævnt. Er det ikke rigtigt, at før finansloven var der afsat 6 mio. kr. til forskning i drikkevand under Vandfonden? Det har Dansk Folkeparti nu ved en heroisk indsats fået nedsat til 3 mio. kr. og er i stand til at betegne det som et fremskridt. Er det ikke realiteten, at beløbet er gået fra 6 til 3 mio. kr., og at indsatsen derfor er halveret?

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er til hr. Jørn Dohrmann: Der blev sagt noget om enkeltindvindere. Det forholder sig sådan, at hvis man kigger på tallene, og vi må jo satse på, at de passer, for de kommer jo fra det korrekte sted, så har Vandfonden samlet uddelt 83 mio. kr., og af dem er de 44 mio. kr. gået til enkeltindvindere. Det vil sige, det er en pæn slat over 50 pct., og det står jo ikke lige mål med det, som Dansk Folkepartis ordfører sagde i sin tale.

Det andet er, at jeg ikke fik noget svar på, om det var Dansk Folkepartis ordfører, der havde taget fejl af, hvordan man stemte i 1997, eller det var protokollen, der var forkert. Men jeg vælger at tage det som udgangspunkt, at det er protokollen, der er rigtig, og Dansk Folkepartis ordfø-

rer, der ikke kan huske, hvad Dansk Folkeparti stemte i 1997. Og Dansk Folkeparti stemte for, fordi man syntes, at det her var en skralder god idé, hvis man ville bevare vandforsyningen i det åbne land. Men det vil man åbenbart ikke læn-gere.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til hr. Keld Albrechtsen: Jamen der er skam penge nok i den der Vandfond. Den har fået 40 mio. kr. sidste år, og deraf har den kun uddelt 26 mio. kr., så du kan ikke sige, at der ikke er penge nok. Den har bare ikke formået at gøre arbejdet godt nok.

Man siger, at det er os, der tager rundt, men det er det ikke. Hr. Jørn Jespersen siger, at før var det 6 mio. kr., men man skal tænke på, at det var et forslag om at nedlægge Vandfonden, og at nedlægge Vandfonden, det er nul kroner. Ud-gangspunktet var nul kroner. Så sagde vi: Vi vil gerne være med til at bevare et godt, sundt drik-kevand i Danmark, derfor afsætter vi 3 mio. kr. til at kunne forske i, hvordan vi kan bevare det her drikkevand. Derfor har de fået 3 mio. kr.

Til hr. Torben Hansen vil jeg gerne sige: Ja-men udgangspunktet er ikke, hvor mange kro-ner man deler ud. Det er, ligesom Socialdemo-kratiet kun tænker på, hvor mange penge vi får delt ud, og jo flere, jo bedre. Det er ikke ud-gangspunktet, men hvor mange folk vi hjælper. 33.300 trænger faktisk til hjælp, kan man sige, på det her område, men der er kun 3.000, der har fået hjælpen. Og et andet område, hvor der er flere skuldre til at bære, hvor der er 700, der fak-tisk trænger til hjælpen, er der 271, der har fået hjælpen. Det er en skæv fordeling af de her pen-ge.

Så kan du ligesom sige, hvor mange penge det er, der er blevet delt ud, men det er ikke det, det kommer an på. Det kommer an på, hvor mange vi hjælper med det her.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Til nye medlemmer vil jeg gerne give den sprog-lige vejledning, at når det nu er svært at finde ud af det der med, at man ikke må anvende direkte tale i Folketinget og sige »du«, så kunne man an-vende ordet »man«.

Så går vi over til de næste korte bemærknin-ger, og det er først hr. Carsten Hansen og deref-ter hr. Christian Brix Møller.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det bliver også mere og mere tåget for mig, men sådan er det. Det er klart, det er tåget, det er ty-deligt at se.

Når der er 33.000, der har hjælp behov, og der kun er 3.000, der får, så er logikken, at man ned-lægger Vandfonden. Hvor er den logik? Den vil jeg i hvert fald meget gerne have forklaret.

Derudover: Mener hr. Jan Dohrmann – og det er jeg så nødt til at spørge om – at man redder de decentrale vandværker med de 3 mio. kr., der altså tidligere var 6 mio. kr.? Redder man nu forskning og innovation og den store hjælp, man skal have udeomkring? Det er faktisk sådan, at der er ganske mange små vandværker, som må lukke på grund af det her. Hvad vil hr. Jan Dohr-mann sige til dem? At der kun var 271 ud af 700, der havde fået hjælp, så derfor lukker vi dem.

Er det argumentationen? Det bliver interes-sant at følge det videre slag i denne her debat.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

For en god ordens skyld skal jeg sige, at ordføre-ren hedder hr. Jørn Dohrmann. Så er det hr. Christian Brix Møller og derefter hr. Keld Al-brechtsen.

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg hørte flere gange, at Vandfonden ikke funge-er optimalt. Den kan ikke finde ud af at bruge alle sine penge, og derfor skal den nedlægges.

Jeg vil gerne spørge hr. Jørn Dohrmann: Hvis bevillingen havde været på 26 mio. kr., ville Vandfonden så blive opretholdt?

Dernæst vil jeg gerne spørge Dansk Folkepar-ti, hvordan partiet ser på, at man får en reel af-giftsforøgelse på drikkevand på ca. 3 pct., når man fjerner Vandfonden, nemlig fordi forbru-gerne af vand betaler ca. 1,5 mia. kr. i årlig vand-afgift, og man kan betragte fonden som en tilba-geførsel af dele af den grønne afgift til forbru-gerne. Hvordan ser Dansk Folkeparti på den af-giftsforøgelse?

Kl. 17.25

Endelig vil jeg spørge Dansk Folkepartis ord-fører: Hvis man forestillede sig en opdeling af lovforslaget, kan hr. Jørn Dohrmann så se noget som helst fornuftigt i nogen af de aktiviteter, som er blevet støttet af eksempelvis Den Grønne Fond? Lad mig nævne Grøn Information. Er alt dårligt, hvad der ligger i det her, eller ville

Dansk Folkeparti kunne støtte visse aktiviteter eller nogle af ordningerne?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det bliver mere og mere spændende at følge Dansk Folkepartis argumentation.

Nu siger hr. Dohrmann, at Vandfonden har haft alt for mange penge. Det er slet ikke lykkedes Vandfonden at bruge sine penge. Og så siger hr. Dohrmann: Der er jo mange tusinde mennesker, som ikke har fået løst deres problem. Der var kun 3.000, der havde fået løst deres problemer, og der var i tusindvis, der stod i kø.

Jeg vil indrømme, det er vanskeligt at få til at harmonere. Det er ganske vanskeligt. Det kan vel ikke være sådan, at der på den ene side er alt for mange penge i fonden, så derfor kan man lige så godt nedlægge den, og på den anden side er der tusindvis af mennesker, der står over for at skulle betale 30.000-40.000 kr. i ekstra skat, fordi Dansk Folkeparti trækker tæppet væk under dem.

Nu fik hr. Dohrmann nærmest fremstillet nedskæringen på 3 mio. kr. som en gave på 3 mio. kr. Er det ikke korrekt, at på grund af Dansk Folkepartis finanslovaftale er beløbet nedskåret med 3 mio. kr. fra 6 mio. til 3 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Som almindelig oplysning vil jeg bare lige sige: Vandfonden blev etableret i 1997, og formålet var at hjælpe enkeltindvindinger, ikke almene, samt vandværker, der uforskyldt var ramt af forurening.

Til hr. Carsten Hansen: Jamen udgangspunktet er stadig væk, at hvis vi nedlægger Vandfonden, så får den nul kroner. Vi siger så, at vi gerne vil være med til at sikre det danske drikkevand, så derfor skal vi have 3 mio. kr. til ligesom at forske i, hvordan vi bevarer det her drikkevand. Man skal gå ud fra, at udgangspunktet ellers er nul kroner.

Til hr. Brix Møller: Jamen vi går ikke ind for ekstra afgifter på vand og alt det andet. Det er ikke særlig godt. De her afgifter går vi slet ikke ind for.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jamen den har bare ikke formået at løfte den her opgave med at fordele de her penge. Når den får 40 mio. kr. og kun uddeler 26 mio. kr., så må vi da sige, der er da noget rivrav..., ja, rivende galt, må jeg hellere sige for ikke at komme galt af sted her. Derfor

mener vi ikke, at den har sin berettigelse, og det står vi ved.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg forstår simpelt hen ikke Dansk Folkeparti. Denne ordning har ikke sin berettigelse, siger hr. Jørn Dohrmann, samtidig med han lige har nævnt, hvor mange der reelt har brug for hjælp. Er det en ny taktik fra Dansk Folkeparti? Jo flere der har brug for hjælp, jo færre penge skal de have. Jo større problemet bliver, jo mere skærer vi ned, fordi det ikke har sin berettigelse. Jeg kan godt forstå, hr. Jørn Dohrmann har mere end svært ved at forklare det her.

Jeg vil gerne spørge Dansk Folkeparti: Mener Dansk Folkeparti, at behovet for at hjælpe forurenede vandboringer bliver mindre i fremtiden, eller tror Dansk Folkeparti, vi får større problemer i fremtiden?

Det andet spørgsmål er: Hvis vi nu ændrer lidt på ordningen – det vil vi faktisk godt være med til at kigge på – så vi kan sørge for, at der bliver delt flere penge ud så hurtigt som muligt, så der ikke står en masse grimme penge i denne kasse, og de kommer ud til den lille mand med den lille boring, den enkelte mand med sin egen boring, der virkelig er kommet galt af sted, fordi naboen har sprøjtet engang for 40 år siden, vil Dansk Folkeparti så være med til at støtte, at vi opretholder Vandfonden?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørn Dohrmann: Er vi enige om, at der er en række mennesker, som står med et problem, som ikke på nogen måde er deres egen skyld, og som kan koste dem 30.000-40.000 kr., og at hr. Dohrmann ikke mener, de har fået tilstrækkelig hjælp til at løse det, fordi hr. Dohrmann ikke mener, Vandfonden har været hurtig nok til at komme ud med hjælpen?

KL 17.30

Er vi så ikke enige om, at så kan løsningen da ikke være, at man afskaffer pengene? Jamen det er simpelt hen ufatteligt, hvad hr. Dohrmann siger. Folk har ikke kunnet få deres penge, ergo skal vi sikre, at de aldrig får pengene. Jamen det er da det, Dansk Folkeparti siger. Hr. Dohrmann må undskylde, vi bliver ved med at spørge.

Hvis nu vi så kan være enige om, at de penge skal frem til dem, der uforskyldt sidder med et problem til 30.000-40.000 kr., som de selvfølgelig kan have meget, meget vanskeligt ved selv at

betale, vil Dansk Folkeparti så være med til at hjælpe os andre med at få et flertal for, at det skal løses?

(Kort bemærkning).

Christian Brix Møller (RV):

Jeg har efterhånden forstået, at Dansk Folkeparti ikke går ind for grønne afgifter, og det respekterer jeg også. Det, vi diskuterer her, er, at et bortfald af Vandfonden vil, hvis man betragter fonden som en tilbageførelse af dele af den grønne afgift til forbrugerne, betyde en forøgelse af afgiftsniveauet på drikkevand på ca. 3 pct. Spørgsmålet er, hvordan Dansk Folkeparti kan forsvare det.

Så spurgte jeg også om en opdeling af lovforslaget. Der vil jeg spørge Dansk Folkeparti igen og måske uddybe det: Hvis Dansk Folkeparti selv havde lov til at fremsætte de her lovforslag, hvilke af dem ville det så være? Ville Dansk Folkeparti så være fuldstændig hårdnakket og stå på alle fem, eller er man blød i knæene på bare nogle af punkterne? Jeg nævnte f.eks. Grøn Information.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til hr. Keld Albrechtsen: Jamen når vi kan se, at der sker en skæv fordeling af de her midler, så vil vi ikke være med til at føre noget videre, bare for at det skal køre endnu mere skævt. Så vil vi have rettet op på det. Så siger vi, at det her ikke duer, vi skal have fundet noget andet.

Der er vi nødt til ligesom at slå bremserne i og spørge, hvordan vi kan gøre det bedst muligt. Det kan vi ved, at vi forsker i, hvordan vi bevarer det gode drikkevand. Derfor er det, vi gør nu, at vi prioriterer, hvordan vi vil bruge de penge, vi har. Så enkelt er det.

Til hr. Brix Møller: Jamen er det aldrig sket før i historien, at der er flere lovforslag, der bliver behandlet samtidig? Er det her en sensation, at der lige pludselig er et par lovforslag, der kører over én gang?

I den korte tid, jeg har været herinde, kan jeg mindes en anden gang, hvor der også var flere lovforslag samlet, så jeg kan allerede give mig selv svaret: Det er altså ikke første gang, det her sker.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er jo ikke første gang, at der er en række lovforslag, der er slået sammen, men det er vel før-

ste gang også i min tid – det er i øvrigt præcis 4 år siden, lige i dag den 11. marts, at jeg kom i Folketinget – at vi har lovforslag, der nedlægger fem så omfattende områder på én gang. Jeg kan sige, at det er fuldstændig mur- og nagelfast, hvad jeg husker.

Hr. Jørn Dohrmann blev spurgt: Vil der i fremtiden være mere eller mindre behov for de midler, der ligger i Vandfonden? Hvad er det høringssvarene siger, hvad er det ministeriet siger om retten til at trække på dem?

Mener hr. Jørn Dohrmann, at det er sådan, at hvis man ikke absolut har brugt alle de penge, Folketinget har sat af til givne ting, så er de en fiasko? Hr. Jørn Dohrmann siger heroppefra, at det er en kæmpefiasko, fordi der kun er brugt 26 mio. kr.

Vil hr. Jørn Dohrmann være med til, at vi næste år laver en Vandfond på 26 mio. kr.?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

For det første skal jeg lige sige til hr. Jørn Dohrmann, at jeg fik ikke noget svar på min imødekommelse ved at fortælle, hvad det var, jeg ville være med til at stemme for, og hvad jeg ville være imod, hvis vi delte det her lovforslag op.

Jeg mener egentlig, det var en invitation, som jeg reflekterede på, og det ville jeg da gerne have en kvittering for.

Det andet var det med, at hr. Dohrmann før havde set lovforslag slået sammen, mens han havde været i Folketinget. Der vil jeg gerne have hr. Dohrmann til at bekræfte, at det var under den samme regering, som vi har nu.

KL 17.35

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Til hr. Ole M. Nielsen først: Nu har jeg jo heller ikke været så lang tid herinde, altså i knap 3 måneder, og der har der kun været én regering, så det er ganske korrekt.

Til hr. Carsten Hansen vil jeg da sige tillykke med, at han nu har været herinde i 4 år.

Når man har brugt ca. 90 pct. af den her sum til forskellige vandværker og 10 pct. til brøndboringer, og det egentlig var det modsatte, der var formålet, så vil jeg da nok sige, at det igen er et bevis på, at denne her er slået fejl, så den nedlægger vi.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Helle Sjølle (KF):

Det her lovforslag er et resultat af, at regeringen synes, det er hensigtsmæssigt, at der foretages nogle omprioriteringer af statens midler, således at der er områder, der nu opprioriteres, medens der er andre, der nedprioriteres. Lovforslaget er imidlertid også et resultat af et ønske om, at der bliver ryddet op i den store mængde af råd, nævn og puljer, og i hele den her proces kan miljøområdet altså ikke friholdes.

Det er ikke nogen nem opgave, det ved enhver både i regeringen og i oppositionspartierne, og det er heller ikke nogen populær opgave, men der er et behov for et konstant fokus på optimal udnyttelse af de offentlige midler. Kagen kan ganske enkelt ikke blive større, og den *må* ikke blive større, Danmarks skattetryk er rigeligt højt.

Det handler jo også om at foretage nogle politiske valg, og det er det, der sker med det her lovforslag, hvor det foreslås, at man nedlægger Den Grønne Fond, Den Grønne Jobpulje, Vandfonden, Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål og Ørestadsrådet.

Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes indledningsvis, at det er interessant at mærke sig, hvilken taktik Dansk Folkeparti benytter sig af, når man går til finanslovforhandlinger. Man ser på, hvad regeringen lægger frem af nedskæringer, i det her tilfælde nedskæringer på sikringen af rent drikkevand til den danske befolkning, så lykkes det at skaffe halvdelen af de midler, der er blevet skåret væk, og så erklærer man, at det er en stor sejr.

Jeg ville som ordfører på miljøområdet være meget flov, hvis jeg havde indgået en aftale på det niveau, for det, man reelt har opnået, er at få halveret et beløb til et formål, som man selv går ind for. Jeg synes, det er ganske sigende, at Dansk Folkepartis store sejr er en nedskæring på 50 pct. af et formål, som man siger man støtter. Tillykke med det!

Så vil jeg sige ganske overordnet om hele denne her masse på miljøområdet, at der jo er tale om, at regeringen spillede med falske kort op til valget. Regeringspartierne sagde den ene gang efter den anden til offentligheden, at der ikke ville ske nogen drastiske ændringer på miljøområdet, hvis V og K skulle danne regering. Man var enig i 97 pct. af lovgivningen, man støttede på kemikalieområdet, miljøbistanden

skulle bevares osv. Det var, hvad Venstre, hvad den nuværende miljøminister sagde til offentligheden forud for valget. Så havde man sådan lidt camouflage over, at overflødige råd og nævn skulle nedlægges, det var jo alligevel bare overflødig papirruseri og bureaukrati.

Nu viser det sig så, hvad realiteten er, hvad det er, regeringen gennemfører. Det er ikke overflødige råd og nævn, der bliver nedlagt. Læg mærke til, at i de to forslag, der er her, nemlig om Koordineringsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål og Ørestadsrådet, er der jo ingen besparelser, det er henholdsvis 0 kr. og 40.000 kr. om året, der fjernes. Det, man til gengæld virkelig sparer penge på, er alle de aktiviteter, som den almindelige dansker har haft god gavn af. Det er ikke bureaukrati og papirruseri, det er konkrete indsatser ude i landet for almindelige menneskers sundhed og for miljøet.

Kl. 17.40

Drikkevandet er et godt eksempel. Vandfonden har i alt overvejende grad givet støtte til, at enkeltindvindinger har kunnet retableres, når der var tale om forurening. Mennesker, som lige pludselig har opdaget, at deres drikkevand er forurenede med pesticider og andre forurenende stoffer, har hidtil kunnet få en hjælpende hånd fra samfundet, som jo dybest set har ansvaret for, at der er sket en forurening. De pågældende mennesker har intet ansvar. Det skærer man nu væk og siger til de mennesker, der uforskyldt bliver ramt af forurening, at det må de selv ligge og rode med, de må selv betale den fulde udgift for noget, som samfundet i virkeligheden har ansvaret for, nemlig den samfundsskabte forurening. Det er at ramme almindelige mennesker, og det er i strid med det, man sagde inden valget.

Så har vi fået en masse søforklaringer om, at den ikke fungerende optimalt. Det var Venstres ordfører, der sagde, at den ikke gjorde det, men som sædvanlig er der ikke nogen argumenter bag Venstres ordfører. Vi har ikke fået at vide, hvad det var, der var galt. Det fremgår heller ikke af lovforslaget, hvilken kritik man har. Der skal bare skæres væk med hård hånd, nu må de almindelige mennesker med forurenede vand klare sig selv.

Et andet eksempel på, at man rammer ude omkring lokalt, er de grønne guider. Her har man via en lokal forankring sikret et smadder godt miljøarbejde, ingen siger, at der er noget galt i indsatsen, selv Venstre siger, at det jo sådan set er meget godt at have dem, men nu skæ-

rer man det bare væk, nu må kommunerne overtage det hele.

Det klinger jo hult, for når vi nu taler ventelister på sygehusene, så kunne man jo med lige så stor ret sige, jamen det er da amternes ansvar, det må amterne sørge for. Men her påtager man sig – med rette synes jeg – et medansvar og siger, at staten, samfundet, har overordnet set et ansvar for, at nogle områder fungerer. Hvorfor gælder det kun på sundhedsområdet? Hvorfor gælder det ikke også på miljøområdet? Hvorfor er det ikke samfundets opgave at sikre grønne guider, hvis man i øvrigt synes, at den lokale miljøindsats er fornuftig?

Man nedlægger Grøn Information, det sted, hvor almindelige mennesker, der er bekymrede over deres helbred som følge af de mange kemikalier, der er i alle mulige dagligdags produkter, har kunnet ringe hen, få rådgivning om, hvordan de skulle købe ind, hvilke produkter de kunne bruge, og hvilke de ikke kunne. Det kan man nu ikke længere, det bliver skåret væk. Hvor skal almindelige mennesker nu ringe hen, hvis de er i tvivl om, hvordan de beskytter sig på grund af overfølsomhed, astma, kræft osv.? Ingen steder, det er skåret væk!

Det Økologiske Råd bliver fjernet. Det er et sted, som virkelig har arbejdet intenst med at få en bedre kemikalielovgivning. Jeg har jo hæftet mig ved, at Dansk Folkeparti i sit arbejdsprogram skriver, at de også er bekymrede over de mange kemikalier i dagligdagen. Hvorfor er de så med til at fjerne en af de instanser, der har arbejdet målrettet for at få nedbragt kemikalietrykket på almindelige mennesker i dagligdagen?

Man fjerner hele Den Grønne Fond, Den Grønne Jobpulje, som har gode evalueringer, som viser sig at skabe miljøresultater, som har haft den ønskede beskæftigelseseffekt, hvor der var en fornuftig revision i gang, hvor man drejede beskæftigelsesindsatsen mod de grupper, som havde svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet. Ingen saglighed i beslutningsprocessen, bag lukkede døre er det besluttet, at nu skal det skæres væk, og så kommer man med den sædvanlige remse om, at man har prioriteret anderledes. Men er det ikke sandt, at de 1,5 mia. kr. til sundhedssektoren er en engangsbevilling, hvorimod de her massive forringelser på miljøområdet vil være vedvarende, så længe den nuværende regering sidder?

Christian Brix Møller (RV):

Lad mig først gentage, at Det Radikale Venstre betragter regeringens fremgangsmåde med at pulje hele fem vidt forskellige lovforslag som uacceptabelt lovjsusk.

Til indholdet vil jeg sige, at debatten jo allerede har talt sit tydelige sprog. Vandfonden vil jeg slet ikke nævne, jeg vil ikke ødelægge effekten af de utallige dårlige argumenter, der er blevet præsenteret for at nedlægge Vandfonden.

Jeg forstår også udmærket miljøorganisationen NOAH, som har afgivet høringssvar under protest, fordi beslutningerne tilsyneladende er truffet på forhånd, og fordi den ikke forventer et blive hørt, uanset hvilke argumenter den måtte fremkomme med.

Men lad mig dog sige, at regeringen ikke kun skal have utak for at gå alle former for tilskud igennem for at vurdere, om der fortsat er god grunde til at prioritere den enkelte ordning. Vi er således positive over for regeringens gennemgang af råd, nævn, udvalg m.v., og vi skal da heller ikke afvise, at der er en vis fornuft i at nedlægge Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål, Ørestadsrådet og endda Den Grønne Jobpulje.

På den anden side er det altså et helt nødvendigt træk i et demokrati, at der er faglig kompetence uden for den lovgivende og udøvende magt, der kan forholde sig kritisk til beslutninger, afgørelser og lignende, bl.a. gennem høringssvar. Folketingets medlemmer er ikke og skal ikke være eksperter, men de bestemmer naturligvis selv, i hvilket omfang de vil lytte til eksperter. Det ville regeringen også gøre, hvis den bevarede mange af de her råd og nævn.

Tilsvarende har der i Danmark traditionelt været bred politisk tilslutning til folkeoplysning og til at støtte et folkeligt engagement som det, vi ser i Den Grønne Fond. Meget tilsiger, at det var værd at tage Den Grønne Fond op til overvejelse, for man skal ikke altid gøre forsøg permanente. Men det er simpelt hen for svagt, at regeringen, som det også anføres i mange høringsvar, ikke vil sætte noget andet i stedet, så vi kunne videreføre i det mindste store succeser som Grøn Information og de grønne guider, og så der var et sted at søge fremtidig støtte, eksempelvis i 92-gruppen.

Kl. 17.45

Derfor kan vi ikke støtte den foreslåede nedlæggelse af Den Grønne Fond, og jeg håber virkelig, at ministeren vil kunne give tilsagn om at ville etablere andre offentlige finansieringskil-

der, hvor de organisationer, som i dag modtager støtte fra Den Grønne Fond, vil kunne søge.

Det, som regeringen er ude i – dette forslag er jo bare ét i rækken – er et udtryk for knægtelse af opinionen og en indskrænkning af mulighederne for mangfoldighed i folkeoplysningen og i det folkelige engagement. Der er ikke meget liberalt over det, og det er heller ikke et spørgsmål om besparelser. Det er et korstog for den ene sande mening, nemlig regeringens. Således kan vi høre igen og igen fra regeringen: Vi prioriterer altså bare anderledes, og i øvrigt er mange råd og nævn også overflødige. Men det, der er galt, er for det første, at prioriteringen er dybt godnat, ikke bare for miljøet, men også for Danmark.

Skattestoppet er en tåbelig idé og perspektivløst. Besparelserne på dansk ulandsbistand og miljøbistand er indadvendte og kortsigtede, og regeringen har endda valgt at droppe den økologiske bæredygtighedsvurdering i finansloven, som ellers var et centralt element ifølge topmødet i Rio. Og Miljøministeriet skæres ned til søkkehoderne, hvilket selvfølgelig også skal nævnes.

Det her lovforslag er ganske enkelt et element i den finanslov, som vil gå over i historien som den finanslov, hvor Danmark vendte verden ryggen og satte miljøet og folkeoplysningen adskillige år tilbage i tiden. Og det andet er, at regeringen overhovedet ikke beskæftiger sig med substansen i forslagene. Klarest kommer det til udtryk i begrundelserne for at nedlægge Vandfonden og Den Grønne Fond.

Det har ikke spor med politik at gøre. I hvert fald er det ren symbolpolitik hele vejen igennem, som dækker over et bevidst forsøg på i det her tilfælde at nedprioritere befolkningens engagement og muligheder for at handle i miljømæssige spørgsmål. Man kan kun kalde det magtarrogance.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke gentage de tidligere argumenter, der har været fremme i den her debat. Her er jo tale om et angreb fra regeringens side på bærende principper i det, som har været dansk kultur i nogle årtier, nemlig en fælles idé om, at vi skulle bevare den natur, som tilhører os alle i fællesskab, og at vi skulle kæmpe for at få en større viden om tingenes sammenhæng og ikke en mindre, sådan som signalet nu er med oprettelsen af Lomborginstituttet.

Jeg vil sige det på den måde, at der jo her er tale om en rent ideologisk markering fra regeringens side. Man ønsker et andet Danmark. Man ønsker, når man en dag forlader regeringsmagten, så at kunne efterlade et land på lavere videnskabeligt niveau, med en lavere prioritering af miljøet, med en lavere deltagelse lokalt.

Vi ved jo ikke, om kommunerne kan overtage nogle af de opgaver, som her bliver skåret væk, og som kommunerne hidtil har fået støtte til. Det kan de jo sandsynligvis ikke, for regeringen har jo tvunget kommunerne til at indlede en stor sparerunde allerede her i år til ære for den ulyksalige idé om et løbende skattestop, som vil medføre, så vidt jeg har forstået, yderligere besparelser på 2 mia. kr. år ud og år ind. Man har jo ikke lagt skjul på, hvor hovedmålet er for de besparelser. Det er inden for det grønne område, det er inden for Miljøministeriets område. Det er dér, regeringen vil tromle frem i de kommende år, og det er dér, prisen for skattestoppet skal betales.

Så vil man blive ved med at gentage, at det er af hensyn til de syge. Men det er jo i den forstand svært at komme meget længere i forhold til en diskussion med regeringen på det her niveau, for det bliver jo først afklaret ved næste folketingsvalg. Det er jo indlysende klart efter den debat i dag, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative har tænkt sig at køre det her i bund. De har tænkt sig at efterlade miljøområdet som en rygende ruin. Den kurs har de mulighed for at køre i 4 år. Det kan blive ret slemt, det må man sige.

Vi andre kan gøre opmærksom på, hvad det er, der foregår, og det er jo det, debatten i dag er gået ud på fra vores side. Jeg synes, at det er et temmelig deprimerende perspektiv, det må jeg indrømme.

Kl. 17.50

Det er en situation, hvor man henviser til, at man har fået et flertal ved valget. Ja, men jeg tror ikke, at befolkningen i Danmark har ønsket denne her udvikling. Jeg tror i hvert fald ikke, at den har gjort sig klart – for det er jo ikke blevet sagt af regeringspartierne og Dansk Folkeparti – at det var miljøet, der skulle være hovedofferet for regeringens politik.

Man har sagt, at man ville gå efter at genere flygtninge og indvandrere mest muligt, og det gør man også. Det er mere i overensstemmelse med valglofterne. Men på det her område kommer det som en tyv om natten. Man kan så håbe,

at det vil føre til en anden sammensætning af Folketinget ved et kommende folketingsvalg.

Ole M. Nielsen (KRF):

Endnu en gang først om det her lovforslag: Det er juks, synes jeg, at blande fem ting sammen. Jeg må da selvfølgelig sige, at jeg jo har set det før under den nuværende regering, men også under den tidligere. Det må jeg sige i sandhedens interesse. Det er jo en øvelse, man har set nogle gange gennem årene, især fra regeringer, der ved, at de har flertal for deres ting, for så kører det på den måde. Men det er ikke godt. Jeg synes bestemt ikke, at det er godt for lov kvaliteten.

Så ved jeg godt, at resultatet her vil blive det samme, men for os, der ønsker at holde os seriøst til tingene, er det jo umuligt i sådan en sag som den her. Selvfølgelig kan vi sætte os ned og skrive nogle betækningsbidrag om, hvad vi mener om det ene og det andet, men det letter jo ikke Folketingets behandling, at man slår fem ting sammen til én. Jeg ved godt, at der bliver målt på, hvor mange lovforslag man har pr. år, og det er ligesom et must, at man helst skal nedad, men det er da bare statistik. Det er jo ikke noget, der har med noget reelt at gøre. Så jeg synes, at det er dårligt at klaske det her sammen.

Og som jeg sagde i et tidligere indlæg: De her fem institutioner, eller hvad vi nu skal kalde dem, er jo oprettet ved fem forskellige gange lovgivning, ikke sandt, og så synes jeg da, at det må være rimeligt at give dem en seriøs behandling og også nedlægge dem ved fem forskellige lovbehandlinger.

Men i hvert fald forholder vi os jo forskelligt til dem, og det har vi gjort i forbindelse med vores ændringsforslag til finansloven, hvor vi har den uskik, at vi mener, at de ting, vi går ind for, skal vi også få til at hænge sammen økonomisk. Derfor har vi ikke kunnet foreslå opretholdt måske alle de ting, som vi egentlig ønskede opretholdt, for vi vil altså have balance imellem de indtægtsforslag, vi kommer med, og de udgiftsforslag, vi kommer med. Men vi støttede da den nuværende regerings forslag, da den kom med ideen om at luge ud i råd, nævn og puljer. Men det betyder ikke, at vi vil gå lige så vidt, som man er gået.

Helt konkret drejer det sig for os om, at vi accepterer, at Den Grønne Fond mere eller mindre nedlægges. Vi har foreslået opretholdt specielt et tilskud til Det Økologiske Råd og Økologiens Hus. Det er to ting, som ligger under Den Grøn-

ne Fond nu. Så har vi foreslået Den Grønne Jobpulje opretholdt. Vandfonden har vi også foreslået opretholdt.

Det kan godt ske, at midlerne ikke går fuldstændig til de rigtige ting, men så må vi lave om på dét. Kendsgerningen er jo, at der er behov for det formål. Og det er jo ikke længere siden end før valget i november, at vi havde en ændring af betingelserne for Vandfonden, hvor vi udvidede formålet til de små vandværker, og hvor der, så vidt jeg husker, var enstemmighed i Folketinget for den lovændring. Der kunne man jo da have sagt fra, hvis man mente, at det var helt forkert.

Så er der nedlæggelse af Koordinationsudvalget for skibsrelaterede spørgsmål. Jeg må indrømme, at det har jeg aldrig hørt om. Derfor kunne det selvfølgelig nok være berettiget, men det er det nok ikke, så vi kan tilslutte os, at det bliver nedlagt lige så vel som Ørestadsrådet.

Så det er sådan fifty-fifty, to en halv for og to en halv imod for vores vedkommende, og derfor vil vi altså foreslå forslaget opdelt, og jeg kan forstå, at det er der også en lille imødekommelse af fra hr. Dohrmann fra Dansk Folkeparti og måske også fra Venstre, så det håber jeg på, at vi kan få gjort.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er jo tankevækkende, og hr. Ole M. Nielsen kom jo meget tæt på til sidst. Da måtte der alligevel en op og sige, at nu måtte det frem, at der var regeringer før denne her, der havde fremsat sådan nogle forslag sammen. Det er jo klart, at man vel har frygtet sekundet, hvor der også var nogle, der fik lov at komme på talerstolen, som har været herinde lidt mere end 3 måneder.

Kl. 17.55

Det er jo nu, man så skal høre efter, når man er i de der lidt nyere stillinger, så man husker at få det lært nu, at det jo ikke var noget, der opstod de sidste 3 måneder. Det var jo noget, som man godt ved, at man selv har været med til, og det er tankevækkende – det gælder sådan set både til hr. Ole M. Nielsen, der var den sidste, som sagde det, og til alle andre: Er det en linje? Er det en linje det her med, at lovforslaget ikke må samle de her råd og nævn i puljer?

Jeg er nødt til at spørge igen. Jeg vil gerne vide det fra de folk, der har været oppe på talerstolen: Er det en linje? Er det sådan, at man er opmærksom på det her, eller er det lige miljøområdet, man har udvalgt? Er det en linje, man har gennemført, hvis vi kigger på eksempelvis indenrigs- og sundhedsområdet? Har man også

her gjort opmærksom på det, når der var store forskelle på de der råd, nævn og puljer, der skulle nedlægges? Har man gjort det på erhvervs- og økonomiområdet?

Jeg vil gerne vide det, for det er jo en vigtig melding at få i dag, om det er noget, man har gjort ved de andre også, sådan at vi kan diskutere, om man skal lægge op til det her. Jeg er jo helt sikker på, at der ikke er nogen, der er i tvivl herinde. Når man sådan går op og markerer sig på talerstolen, så ved man jo præcis, om det er en linje, der ligger også i de andre ministerier, eller om det helt tilfældigt kun lige er Miljøministeriet.

For mig er det i hvert fald vigtigt at vide, og jeg tror, at vi må sige til hinanden, at nogle af forslagene jo har været oppe til behandling i Folketingssalen. Jeg beder bare om lige at måtte spørge: Har man så gjort opmærksom på de samme forhold? For ellers ligner det jo simpelt hen, at man har fundet miljøområdet og har sagt: Det er dér, det gynger bedst, så nu tager vi det. Jeg vil bare vide, om det er sådan. Jeg spørger kun til det, fordi det i hvert fald for mig er vigtigt. Det er jo en diskussion om råd, nævn og puljer, og derfor er det lidt vigtigt at vide, om det er en generel holdning, man vil have til det.

Så vil jeg godt sige lidt om de andre ting. Jeg er nødt til lige at sige lidt om vand. Jeg forstår det omkring Vandfonden, og nu er det jo synd, at hr. Carsten Hansen ikke er her, for han havde jo ellers megen opmærksomhed med hensyn til den her forskning. Men er det ikke sådan, at vi kunne få Socialdemokratiets ordfører eller en af de andre til at komme op og fortælle: Hvad var beløbet til forskning i 1997? Hvad var det i 1998? Hvad var det i 1999? Hvad var det i 2000?

Er det ikke rigtigt, at når man skal hen til de 6 mio. kr., så nævner man kun 2001, for så når man det lige? Men er det ikke rigtigt, at i 1997 var der afsat 3 mio. kr., i 1998 var der afsat 3 mio. kr., i 1999 var der afsat 3 mio. kr., og i år 2000 var der afsat 3 mio. kr.? Så var der 6 mio. kr., og nu er der 3 mio. kr. igen.

Så skal jeg høre på, at man står og siger til en ordfører fra Dansk Folkeparti, at man har kæmpet for det her. Ja, man har i hvert fald bragt niveauet hen på det niveau – det vil jeg gerne kvittere for – som den tidligere regering også fandt var i orden i 1997, 1998, 1999 og 2000.

Jeg synes simpelt hen ikke, at det er rimeligt, at man nu går hen og begynder at køre på 2001, når nogle af dem, der diskuterer hernede, er vidende om, hvad beløbet var i de andre år. Det

ville have været mere fair, at man havde sagt: Vi havde fået det op i 2001, men vi erkender, at i de andre år var det 3 mio. kr. Så det kan jo ikke have være noget med, at man har syntes, at det var helt forfærdeligt med de 3 mio. kr. Hvorfor holdt man det så i alle de år på 3 mio. kr.? Derfor synes jeg, at det er en underlig måde, man gør det på.

Så har jeg ladet mig fortælle noget om Vandfonden. Den diskussion, vi har herinde, drejer sig jo om, at man skulle sikre det, og det er jeg meget enig i. Jeg skal gerne sige det nok en gang, at hele meningen jo netop var, at det skulle være sådan, at fra 1997 ville man sørge for at give pengene til brønde, altså den decentrale vandforsyning.

Men vi har jo lavet et tjek fra Vandfondens registreringssystem, der viser, at godt 90 pct. af ansøgningerne er gået til tilslutning til et andet værk og ikke til en ny boring. 90 pct. af midlerne er brugt til det. Jeg skal minde om, hvor mange andre mennesker der selv skal betale deres tilslutning til et værk. Det er mange.

Derfor kan jeg da undre mig lidt over, om det ligger i det forslag, som blev fremsat for kort tid siden. Er det sådan, at alle andre, der betaler, skal betale til nogens tilslutning til vandforsyning? Jeg spørger kun, for det er da lidt interessant at få at vide. Jeg troede nemlig, at det var noget med, at det skulle gå til brønde og til nye borer. Men jeg forstår, når vi trækker ud her, at 90 pct. har drejet sig om tilslutning til et andet værk.

Kl. 18.00

Jeg kan godt forstå, at det ikke har været til brønde, for det er nemlig vanskeligt og dyrt at renovere brønde eller borer, så de er i stand til at levere vand af god kvalitet. Når først det er galt, så er det galt, og mange gange er det også, fordi man tager det øverste lag. Men jeg siger bare, at det er en lidt underlig tanke, at man så pludselig nu skal til at stå og sige: Hvad er det så i grunden?

Jeg vil gerne spørge: Hvad var der før 1997? Før 1997 havde vi jo ikke Vandfonden. Vandfonden kom i 1997. Jeg må da bare sige, at jeg er stolt over at vide, at jeg er helt sikker på, at hvis der er noget, danskerne vil betale til, så er det rent drikkevand. Men jeg er nødt til at sige, at når 90 pct. af midlerne er brugt til tilslutning til et andet værk og ikke til en ny boring, så er der altså mange andre mennesker, der skal betale for at blive tilsluttet. Sådan er det jo.

Jeg synes, at det er lidt overraskende, og jeg synes også, at det er lidt ærgerligt, at vi absolut skal ind og have den debat lige omkring det på den måde. Men jeg vil gerne sige, at jeg tilslutter mig de ordførere, der siger, at nu kommer det så i udvalget, og i udvalget kan man jo diskutere, om det skal deles. Det er jo øvrigt sådan man altid gør. Jeg har da været med til at dele forslag, også selv om det ikke kunne lade sig gøre, som hr. Ole M. Nielsen sagde lige før, men det foregår da i udvalget. Så kan man da diskutere det.

Men jeg er altså meget interesseret i, om det kun er på miljøområdet, eller om det er en linje, man har valgt. For ellers er det jo lidt ærgerligt, hvis det kun lige skal være et enkelt område, der skal tages ud. Jeg kan i hvert fald ikke forstå, hvad hensigten skulle være med det.

Men jeg er nødt til at sige til de spørgsmål, der har været, at det jo ikke er nogen hemmelighed, at regeringen har fundet det nødvendigt at foretage væsentlige omprioriteringer af anvendelse af statens midler. Der skal tilvejebringes finansiering, som vi har sagt nogle gange, til en række vigtige områder, og derfor er der så nogle nedprioriteringer eller omprioriteringer.

Jeg har faktisk mange gange gennemgået mine holdninger også til Den Grønne Jobpulje, og jeg er sikker på, at vi også kommer til det her.

Men jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen. Han er her ikke nu, men det er jo lidt ærgerligt, for jeg troede sådan set, det var meningen, at vi skulle diskutere, for det, hr. Keld Albrechtsen lagde op til, var, at nu håbede han, at når ministeren kom på talerstolen, så kunne vi komme til at diskutere det her. Og nu kan jeg forstå, at hr. Keld Albrechtsen er gået.

Det er jo lidt ærgerligt, at jeg først skal stå og få de ord sendt ned om, hvorvidt vi kan komme i en diskussion, og når jeg så er klar til at tage diskussionen, kan vi ikke komme til det. Men jeg må bare konstatere, at det jo er lidt ærgerligt, og så må vi håbe, at vi ved en anden lejlighed kan få den, men det er jo meningsløst at begynde at diskutere det, når nu hr. Keld Albrechtsen ikke er her.

Så vil jeg kun sige, at vi altså har valgt at slå dem her sammen, fordi for os at se har det været den måde, man samlede dem på, idet de hørte til Miljø- og Planlægningsudvalget. Jeg synes ligesom de ordførere, der har sagt det, at vi jo kan tage en snak om det, og det må udvalgets medlemmer jo gøre i udvalget, og hvis man ønsker, at ministeren skal komme over til et møde og diskutere det, gør jeg det gerne.

Jeg vil godt lige sige om den udviklingspulje på 3 mio. kr., at vi er opmærksomme på, at der kan være problemstillinger inden for vandforsyningsområdet, hvor en samlet og central udviklingsindsats er den bedste løsning. På den baggrund var det, at man besluttede at afsætte 3 mio. kr. årlig til drikkevandsprojektet. Projekterne kan spænde fra rent faglige til administrative projekter, men uanset projekttyper vil alle projekterne skulle bidrage til at belyse generelle problemstillinger, der knytter sig til den fremtidige vandforsyning.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Torben Hansen for en kort bemærkning, og derefter er det hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu siger miljøministeren, at det ville have været fair af de socialdemokratiske ordførere og andre at sige, at bevillingen til forskning var 3 mio. kr. i 1997, 1998 og 1999.

Ja, det er korrekt. Men så synes jeg, at det ville have været lige så fair af miljøministeren at sige, at med det initiativ og det, der ligger på bordet her, er der tale om en reel halvering af den eksisterende bevilling. Det er en bevilling, som er på 6 mio. kr., fordi Vandrådet, som består af interessenter inden for det her område, sagde: Vi har nogle forskningsprojekter, vi har nogle ting, som vi er nødt til få belyst. Vi anmoder derfor om en fordobling af forskningsmidlerne.

Det har man fået. Men det ville have været lige så fair af miljøministeren så at gøre opmærksom på, at den politik, som miljøministeren har lagt for dagen her, faktisk reelt vil betyde en halvering af forskningsindsatsen inden for drikkevandsområdet, og det er reelt den eneste forskning, der er i Danmark om indvindelse af drikkevand. Det havde været lige så fair.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ministerens spørgsmål til os gik på, om det var sådan en særlig ære, vi ydede ham ved at brokke os over, at forskellige elementer blev samlet i ét lovforslag. Jeg vil gerne sige, at jeg har forvane at brokke mig over det, uanset hvilken minister det er, og hvilken regering det i øvrigt også er.

Jeg kan da også mindes, at under den forrige regering kunne vi somme tider få vores ønske

om opdeling opfyldt, selv om vi faktisk ikke havde samling på et flertal. Det er faktisk sket, fordi regeringen godt kunne se argumentet i det, og det kunne være, at det også kunne lade sig gøre under den her regering, hvem ved?

Men jeg vil sige, at jeg ikke har været udsat for andre af de her finanslovsforslag under de andre ressortområder endnu, så derfor har jeg ingen øvelse i det lige her og nu. Men jeg vil brokke mig, når jeg møder de bunkebryllupper. Vi havde et fra skatteministeren i forrige uge, som ikke havde noget med finansloven at gøre. Det var syv-otte andre småændringer under forskellige lovgivninger, og der brokkede jeg mig over det, og det har jeg haft lejlighed til at gøre i hvert fald fire-fem gange siden valget under forskellige ministre. Men det har altså ikke haft noget med finanslovsforslaget at gøre.

Men jeg synes, at det er en usik, og jeg synes, at det er kunstigt at skulle opfylde en statistik om at holde lovforslag nede på et bestemt antal. Det er ikke en måde at gøre det på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Da der ikke er flere, der ... Miljøministeren havde ikke bedt om ordet, men altså ...

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men selvfølgelig bør jeg svare, så derfor vil jeg gøre det. Men jeg siger det kun til hr. Ole M. Nielsen, for jeg synes, at det er lidt vigtigt. For det, man brugte, var jo ikke miljøspørgsmål. Man talte procedure. Der synes jeg bare, at det var rart at få det at vide, men det forstod jeg så på hr. Ole M. Nielsen.

Så skal jeg selvfølgelig svare hr. Torben Hansen på, om ikke ministeren skulle have fortalt, at det var en halvering. Jo, men nu er der nogle af os, der går ud fra, at man ved, at halvdelen af seks er tre. Og hvis man giver tre, så er det en halvering. Andet var det vel ikke, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Det synes jeg i grunden var underligt. Man giver 3 mio. kr., og kun i 2001 lader man det komme op på 6 mio. kr. Det er fuldstændig korrekt, at det i 2001 første gang kom op på 6 mio. kr.

Så kunne man jo godt have valgt at sige det, ikke for miljøministerens skyld, for det er jo hr. Jørn Dohrmann, der diskuterede det. Men jeg tror da, at de fleste i almindelig lyttervenlighed ville have sagt: Nå, det er altså kun i 2001, at den er oppe på 6 mio. kr., og så er den på 3 mio. kr., som den har været hele tiden. Så kan man da i

det mindste gå rundt og sige, at nu giver man det samme, som den socialdemokratisk-radikale regering gjorde i 1997, 1998, 1999, 2000.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Forskellen fra nu og i forhold til tidligere, de bevillinger, der var dér, skyldtes jo netop, at det kom op på 6 mio. kr. efter et klokkeklart ønske fra Vandrådet, som sagde, at man ville have mere forskning. Jeg kan bare konstatere, at det ønske, som man havde fra Vandrådet, der har forstand på det her område, har den nye regering valgt at ignorere. Så får vi altså en halvering af den kvalitet og den forskning, der er inden for det her område. Anderledes kan det ikke være.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af Vandfonden.

Af Torben Hansen (S) m.fl.

(Fremsat 24/1 2002).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For et øjeblik siden har vi jo i Folketinget behandlet regeringens forslag om nedlæggelse af bl.a. Vandfonden, og vi må sige i forbindelse med behandlingen af det lovforslag, at det har været regeringens ønske at få ryddet op i den mængde råd, nævn og puljer, som hidtil har eksisteret.